

“नमो तस्य भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्य

आनन्दकुटी विहार गुठी

। इन्द्रि-योग गुण सारं छार्ति विनाशनं गुड़—छुटू (६)
। एवं यदु लक्षणं कर्तव्यम् प्रियं तद्विकाशं किञ्चापि उक्तं विनाशनं देवु (७)
स्फृ । अपि हृषीकेश गुणं किञ्चापि विनाशनं गुड़—गुड़ विनाशनं देवु (८)
विनाशनं देवु विनाशनं देवु विनाशनं देवु विनाशनं देवु (९)

। अनन्दकुटी विहार गुठी गुड़—गुड़ विनाशनं देवु विनाशनं देवु (१०)
गुड़—गुड़ विनाशनं देवु विनाशनं देवु विनाशनं देवु विनाशनं देवु (११)

। अनन्दकुटी विहार गुठी गुड़—गुड़ विनाशनं देवु विनाशनं देवु (१२)
। आनन्दकुटी विहार गुठी गुड़—गुड़ विनाशनं देवु विनाशनं देवु (१३)

चिह्न मासि

(आनन्दकुटी विहार गुठीको मासिक मुख-पत्र)

- प्राचीनतमात्र गुणविनाशनं देवु—
गुड़—गुड़—
उक्तं विनाशनं देवु—
किञ्चापि विनाशनं देवु—
मैथिलीक, द्वारा उक्तिम्—
ज्ञानविनाश देवु—
मौकु—
नें० सं० १०६३
इ० सं० १८७३
- च्छ सम्मी विनाशनं देवु—
नें० सं० १०६४
मौकु—
विनाशनं देवु—
नें० सं० १०६५
मौकु—
विनाशनं देवु—
(द्वारा उक्तिम्) विनाशनं देवु—
? “दुष्कृति” विनाशनं देवु—
यो अंकको ००
प्राचीनतमात्र ००

“आनन्द भूमिको नियम”

- १) “आनन्द भूमि” आनन्दकुटी विहार गुठीको मासिक मुख-पत्र हो । ‘आनन्द भूमि’ प्रत्येक पूर्णमासा निस्किन्छ ।
- २) यसको वार्षिक चन्दा रु. ५।— अर्ध वार्षिक रु. ३।— एक प्रतिको पचास पैसा जुन महीनामा पनि ग्राहक बन्न सकिन्छ ।
- ३) बुद्ध-धर्म सम्बन्धी लेख मात्र यसमा छापिने छ ।
- ४) कुनै लेखकद्वारा प्रकट भएको विचारको उत्तरदायी सम्पादक मण्डल हुने छैन ।
- ५) प्रबन्ध सम्बन्धी पत्रव्यवहार र चन्दा व्यवस्थापकको नाममा पठाउनु पर्छ । पत्र व्यवहार गर्दा खेरि आफ्नो ग्राहक संख्या, पूरा नाम र ठेगाना राम्रोसित लेखी पठाउनु पर्छ ।
- ६) पत्रिका नलिने भएको खण्डमा वा आफ्नो ठेगाना हेरफेर गर्नु परेमा एक महीना अगाडि नै व्यवस्थापकलाई सूचना दिइनु पर्छ ।
- ७) कुनै पनि रचना प्रकाशित गर्ने वा नगर्ने अधिकार सम्पादक मण्डल मै रहनेछ ।

आनन्द भूमि कार्यालय
आनन्दकुटी, स्वयम्भू, काठमाडौं ।

विषय सूची

(१८८८-मध्ये कालीन निहित जाति डिक्ट्यूमेन्ट)	
१.	बुद्धचनामृत
२.	आदर्शका प्रतिक गौतम बुद्ध
३.	छागु सत्य
४.	बुद्ध देन
५.	बुद्धया प्रयोगात्मक उपदेश
६.	याचना
७.	चरित्र स्वया = ध्यान बीमा
८.	बुद्धकालीन गृहस्थी (चीत्र गृहपति)
९.	“Why Wake Up” ?
१०.	समाचार
	—सुश्री ताराशोभा राजकर्मीकार
	—केशहर्ष
	—रवीन्द्रनाथ टेगोर
	—सुरेन्द्रमान शाक्य, त्रिशूली
	—‘ज्योति’ शाक्य, कालिम्पोंग
	—भिक्षु शाक्यानन्द
	—‘बुद्धरत्न’
	—By Rev. Khanti Pala

आण्णदु धार्मि

“चरथ भिक्खवे चारिकं बहुजनहिताय बहुजनसुखाय लोकानुकम्पाय अत्थाय हिताय सुखाय देवमनुस्सानं । देसेथ भिक्खवे धर्मं आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं सात्थं सव्यञ्जनं केवल परिपुण्णं परिशुद्धं ब्रह्मचरियं पकासेथ ।”

(महावग—विनयपिटक)

भिक्षुहरू ! बहुजन हितको लागि, बहुजन सुखको लागि, विश्वमाथि दयाको लागि, देव र मनुष्यहरूको हित, सुख र कामको लागि संचार गर । भिक्षुहरू ! आरम्भ, मध्य र अन्त समयसम्म कल्याण हुने धर्मको अर्थ र भाव सहित उपदेश दिएर सम्पूर्ण परिशुद्ध ब्रह्मचर्य (धर्म) को प्रकाश पार ।

सम्पादक मंडल—

भिक्षु अश्वघोष, श्री बद्रकृष्ण, ‘भृषण’ श्री न्हुळेबहादुर बज्राचार्य

वर्ष १	आनन्द कुटी	कार्तिक २०३० बुद्ध समवत् २५१७	स्वयम्भू	अंक ७
--------	------------	----------------------------------	----------	-------

बुद्धवचनामृत—

“जसले निर्दोषी, परिशुद्ध पुरुषलाई दोष दिन्छ, त्यस मूर्खले हावा बहेको दिशातिर धूलो फाल्दा आपनै मुखमा पर्नेहो त्यस पापको फल भोगदछ ।

(बुद्धकालीन ब्राह्मण)

अरुको धर्मलाई नजान्ने मानिस यदि मूर्ख, पशु र हीन-बुद्धि ठहरिन्छ भने, तब क्षेर यी साम्प्रदायिक मत (धर्म) मा च्याप्टिएर बसेकाहरू सबै हीन बुद्धिवाला नै ठहरिन्दून् ।

सुत्तनिपात

आदर्शका प्रतिक गौतम बुद्ध

सुश्री ताराशोभा राजकमीर्दार

नेपाल आमाको सुपुत्र, विष्वका साक्षा महापुरुष गौतम बुद्ध, जसको अथक परिश्रमबाट उत्पत्ति भएको ज्ञान-सम्पत्त मानव जीवन सुखमयी, समृद्धिशाली, कल्याणकारी बनाउने मार्ग निर्देशक मात्र नभई सर्वप्रकारका दुःखबाट अबकाश पाउने गोरेटो बनेको छ । शील, समाधि प्रज्ञा जस्ता बौद्धधर्मको मूल सिद्धान्त र अन्य सबै नैतिक शिक्षा अखलाई उपदेश दिनभदा अगाडि बुद्धले स्वयं अपनाउनु भयो । वी नै एउटा प्रमुख कारण हो जसले गर्दा बुद्धकले फलामलाई आकर्षण गरेकै उठको उपदेशहरू श्रोताहरूको हृदय छुनसक्ने प्रभावशाली बने । उहाँको आदर्शताले सबैलाई कर्तव्यपरायण, नैतिकशील तथा उत्साह दिएको छ भग्नामा अतियुक्ति नहोला । अद्यापि विष्वका कुना काच्चामा पनि बौद्ध धर्म बढी लोकप्रिय एवं ख्याति-प्राप्त हुनाको मूलकारण बुद्धको आदर्शमयी व्यक्तित्व हो । बुद्धको सम्पूर्ण जीवन आदर्शका नमुना बने ।

रोपी, बृद्ध, मृत्यु तीन दृश्य राजकुमार सिद्धार्थको हृदय स्पर्सी अंग बने । अवश्यंभावी, मानवीय दुःख, वेदना, दद्म र अनित्य दर्शन उहाँलाई स्पष्ट भयो । दुःख र दर्दबाट बच्चित रहन सक्ने मार्ग अनुसन्धान गर्न सारा सुख वैभवका साधन एवं आत्मीयहरूलाई त्यागेर चीत्तलाई कति पनि विचलित नगराई प्रीतिको अनुभव गर्ने महापुरुष सिद्धार्थको त्यागको महिमा आकाशमै अनंत अप्रमाण, धर्तीकै विशाल, समुद्रजै गहिरो छ । त्याग गर्नु सजिलो छैन । सानातिना वस्तुलाई पनि त्याग गर्न नसक्नाले व्यक्ति, व्यक्तिको

बीचमा बैमनस्य, संघर्ष, कलह भइरहेको घटना सबैमा विदित छ । मृत्यु अनिवार्य छ । जतिसुकै मनपरैका बस्तु वा व्यक्ति किन नहोस भावी वियोगबाट अलग रहन कोही मानिस पनि समर्थ छैन । यो स्वाभाविक कुरा हो । हामी सबै तिद्वार्थ बन्न सबैनै अर्थात् सिद्धार्थले ही सम्पूर्ण वैभवका साधन त्यागेर केवल पात्रको भरमा रहन सबैनै तर उहाँको महान त्यागको आदर्शताले आकुतंग बहिरभागको सम्पत्ति दुःखीजनको झरकार समाज देशको भलाईको निर्मित योगदात दिने प्रोत्साहन प्रबोधक गराउछ ।

बौद्ध शासनमा बुद्धलेही धर्मप्रचार गर्न सबै धैर्य भिक्षुसंघ भएर पनि धर्मप्रचार कार्यमा बुद्धले कतिपनि आलस्य मान्य भएन । उहाँ जुनसुकै विहारमा बस्तु भएपनि प्रत्येक दिनको तीन पटक धर्म प्रैमीहरूलाई धर्ममूत पान गराउनु हुन्थयो । धर्म प्रचार एवं प्रसार कार्यमा बुद्धको अथक परिश्रमले नै बौद्ध धर्म कम समयमा नै व्यापक हुन गयो । साठी ६० जवान भिक्षुहरूको संख्या हुनासाथ बुद्धले आफ्ना शिष्यहरूलाई बहुजनको हित सुखकोनिष्ठ धर्म प्रचार गर्न एक बाटोमा दुइजना भिक्षु नलाभ्ने शिक्षा दिनु भएको थियो । धर्म प्रचार गरी सबैलाई आन्तरिक सुख शान्ति दिने काममा आलस्य, ढिलाइ, सुस्ती कसैले पनि नगरून भन्ने आदर्शता सबै धर्म कथिकहरूलाई प्रदान गर्न उहाँ स्वयं धर्मप्रचार कार्यमा ४५ वर्षसम्म निरन्तर व्यस्त रहनु भयो ।

राजा शुद्धोदन जसले प्रथमबाट बुद्धलाई भेट

हुदानै सारा भिक्षुसंघलाई समेत नित्य भोजन प्रदान गर्ने सदिच्छा व्यक्त गरिबक्सेका थिए । राज्ञि भोजन भन्दापनि गरीब वर्गले प्रदान गरीने श्रद्धायुक्त साधारण भोजनलाई उहाँ स्वादिष्ट एवं उच्च समझनु हुन्थ्यो । त्यसबखत प्रचलित छुवालु जातीपातीलाई श्रमण जीवनमा स्थान नदिन साधारण वर्गमा दान दिन आदत वसालन र धनी परिवारवाट भिक्षु हुन आएका श्रमणहरूको जातीय अभिमान समाप्त गर्न गरीब व्यक्तिहरूको दैलो, दैलामा बुध्द स्वयं उभिनु हुन्थ्यो । इच्छामात्र गर्नु भएमा दिव्य-भोजन उहाँलाई सदा प्राप्त नहोला भन्ने थिएन तर उहाँले यस्तो चाहनु भएन । स्वादको वसमा नपर्ने आदर्शता सबै भिक्षुहरूलाई प्रदान गर्नु नै यसको वास्तविकता हो ।

बुध्द भिक्षाटनको साथै सफा सुधर गर्ने काम गर्नु हुन्थ्यो । ५५ वर्षको बृद्धा अवस्थामा मात्र उहाँले आनन्दलाई उपस्थापकको स्थानमा नियुक्त गर्नु भए को हो । यसभन्दा अगाडि उहाँको सेवा टहल गर्ने विलकुल कोही भिक्षुहरू नभएका होइन र थिए । तर नियमित रूपले उपस्थान गर्ने भिक्षुको अभाववा परिवाएका सर्वेकाम आफै गर्नु हुन्थ्यो । विशाखा महा उपासिका, अनाथपिण्डक महाजन जस्ता सम्पन्नवान व्यक्तिहरूले प्रदान गरिएका अध्य विहारमा विराजमान हुनु भएको बुध्दलाई हामी कहिले नदीको किनारमा, कहिले परालको ढ्याङ्गमा, कहिले जंगलमा पातको बिछौनामा रहनु भएको पनि बार्दछो । यसरी बुध्द साधारणसे साधारण व्यक्तिको रूपमा रहनु भयो । यो नै उहाँको महानता हो । त्रिलोकको नेता तु भएर पनि उहाँले आफुलाई देवताको स्थानमा राख्न चाहनु भएन । उहाँको सरल जीवनद्वारा सबै श्रमण, विद्वान, पण्डितहरूलाई भौतिक सुखमा नलागी जीवनमा दरलता ल्याउने आदर्शता मिलिको छ ।

विहारमा मात्र धर्मोपदेश दिनुभई बुध्दले आफ्नो

कार्य सिमित गर्नु भएन । महाकरुणा समापतिमा देखापरेका व्यक्तिको उपकारार्थ उहाँ आफै पुग्नु हुन्थ्यो । डाँकु अंगुलिमाललाई ज्ञानी, पण्डित बनाउन बुध्द उसको अगाडि उभिनु भयो । सहाराविहिन भएर जीवनलाई अन्त गर्न खोजेकी रजुमाला जस्ती बालिकाको अगाडि उहाँ खडा हुनु भयो । बुध्दले उनलाई अमुल्य मानव जीवनको महत्वमा प्रकाश पार्नु भइ धर्मरस पान गराएर जीवननै सार्थक बनाइदिनु भयो । दुःख दर्दले छट्पटिरहेका असहाय व्यक्तिको उपकार गर्नु आन्तरिक शान्ति प्राप्त हुने मार्ग देखाउनुरै धर्मको वास्तविकता हो । यस कुरालाई बुध्दले मात्र उपदेश दिनु भएन आफैले कार्य गर्नुभई हामीलाई आदर्श प्रदान गर्नु भयो ।

कुनैपनि व्यक्तिलाई जन्मेदेखि कतिपनि दुःख कष्ट नमानी पालनपोषण गर्ने परम कल्याण मित्र मातापिता बाहेक अरू कोहीपनि छैन । त्यसैले आमाबाबुको सेवागर्नु प्रत्येक व्यक्तिको कर्तव्य हो । बाबुआमाप्रति छोरा छोरीको कर्तव्य बारेमा जति गहन उल्लेख अरू धर्ममा पाइन्छ त्यति नै बौद्ध धर्ममा पनि पाइन्छ । हामीलाई थाहा छ, खासगरी अमेरीका, बेलायत आदि पाश्चात्य देशमा बृद्धहरूको जीवन कष्टमयी हुन्छ । मातापिताको सेवा गर्नुपर्छ भन्ने नैतीक बाध्यताको अभावमा नव विबाहिता व्यक्तिहरू आमाबाबुसर्गी बसदैनन् । बौद्ध बाङ्गमयले स्पष्ट उल्लेख गरेको छ तथागतले असन्त गुणबती माता मातृदेवताई (महामायादेवी) धर्मरस पान गराएर मार्ग फलमा प्रतिस्थित गराउनु भयो । पिता शुद्धोदनलाई मार्गफल लाभी बनाउनु भयो । शासनको अंश प्रदान गर्नु भई कान्छी आमा प्रजापति गौतमीप्रतिको ऋण तिनु भयो । बुध्द स्वयंले मातापिताप्रति आफ्नो कर्तव्य पुरा गर्नुभई मातापिताको उपस्थान गर्नु पर्छ भन्ने शिक्षा हामीलाई दिनु भयो ।

निरोगी बन्ने इच्छा सर्वैको छ, सबै चाहन्छन् पनि तर रोगनै मानिसको पहिचो जनुको रूपमा देखापार्छ । रोगले नपकडेका मानिमहरू यस संसारमा कमैमात्र होलान् । रोग लाग्दा शारीरिक, मानसिक एवं आर्थिक तत्वरबाट के कति दुःख कष्ट हुँदै त्यो भनिरहनु पर्ने कुरा होइन । यस अवस्थामा मानिसलाई सर्वतिरबाट परिहानि हुनु सिवाय लाभ कर्तैबाट पनि हुँदैन । यो बढो दुःखदायी हो । रोगीको सेवा तहलगर्नु वा उपचारकोनिष्ठि उसलाई आर्थिक सहयोग पुऱ्याउनु मानिसको परम कर्तव्य हो । असह्य बेदनाले छट्पट्टि रहेको एउटा रोगी भिक्षुको कोठामा पङ्कु भई तथागत स्वयंले उसलाई सफायुधन गरी उपस्थित गर्नु भयो । उपस्थित भिक्षुहरूलाई सम्बोधन गरी उहाँले भन्नुभयो “यो गिलान उपटुति सो मं उपटुति” अर्थात जसले रोगीको सेवा गर्न उसले मेरो सेवा गरेको ठहर्छ । तथागतको यस महान वाणि सबै व्यक्तिलाई रोगीको सेवा गर्ने अथवा रोगीको उपचारार्थ सबैको आर्थिक सहयोग प्रदान गर्ने प्रेरणा, उत्साह प्रवर्धक छ बौद्ध धर्मका

विभिन्न अङ्गमध्ये रोगीको उपस्थान गर्ने एउटा मुख्य अङ्ग हो । यसलाई बुधले मात्र बचनले होइन कार्यले पनि देखाउनु भयो ।

महापरिनिर्वाणको सैद्धान्त विराजमान हुनु भएको तथागतलाई कष्ट दिन नचाहने आनन्दलाई सुभद्र परिवाजको शंका निवारण गरी धर्मको अंश प्रदान गर्न तथागतले आफ्नो सन्मुख पठाउने बचन दिनु भयो । उपस्थित सबै भिक्षुहरूलाई धर्म सम्बन्ध शंका निवारण गर्न अवसर प्रदान गर्नु भयो । अप्रमादको शिक्षा दिनु भइ वास्तविक सुख र शान्तिको लज्जा प्राप्तगर्न सदा अप्रमाद अर्थात अकुशल कार्यदेखी सतक, जागा, होशियारी बन्नु पर्ने कुरामा जोडिनु भयो । मानिसको हित सुखकोनिष्ठि जीवनको अन्तिम घडीमा पनि धर्मोपदेश दिन तथागतले कतिपनि कष्ट मान्नु भएन । बुधको यस क्रियाकलापले सबै आचार्य विद्वान पण्डितहरूलाई बहुजनको हित सुख एवं कल्याणकोनिष्ठि धार्मिक नैतिक शिक्षा प्रचार गर्न सदैव तत्पर रहने आदर्शता मिलेको छ ।

—★—

नेपाली, चाइनीज व भारतीय लाकां,

चर्पल व मोजाया लागी

सदां लुमंका दिसँ ।

दबलकाजी तुलाधर

१०/८ लाकां ज्यासः, भोटाहिटी

चित्ती भवति नहीं -

छगु सत्य

- कैशर्हष

"ची कु सत्य खः धात्ये फुक्कं,
थाकु बहु मन छता चीत गणायसं !
याउँक चीफुसा मेनु थें मन नं
दुःख चिलावनी अले ला जीवनं !"

धैगु खँ सीकाः बुद्ध' चिना तल
थःत क्वात्तुक निर्वाण थ्यंकं;
मारं याःगु प्रहार व शातापाता
हन जक भाःपा पासाया सुवाः थें !

थुगु पथ लुइकाः निर्वाण थ्यनीगु,
बुद्ध' क्यना वन की गय ज्वीगु,
मानवतायात छेकि मजुइगु,
प्राणीमात्रयात निगु व भिगु !

बुद्ध देव

- रवीन्द्रनाथ टैगोर

[रवीन्द्रनाथ टैगोरको शतंवर्षीय जयन्तीकौ
उपलक्ष्यमा भारत सरकार सूचना प्रसार विभाग
गान्तोकद्वारा प्रकाशित नैपालीमा अनुदित छोड
साहित्य-संकलन "बुद्धदेव" बाट ।]

हे बुद्धदेव ! तिम्रो जन्मभूमि वास्तवमा यहीं हो—
यो क्रुर संसार, करणाले नै मानवको
कारण — तिम्रो करणाले नै मानवको
अखण्ड असफलताको शून्यतालाई परिपूर्ण पार्दछ,
गुमाएको धर्मलाई र विनाश भएको विश्वासलाई
पुनरुद्धार गर्दछ ।

अरुलाई तिमीमा विस्तृत गराउँछौ र
यसरी तिनीहरूका नराम्भा दिनहरू भूलाइदिन्छौ ।

—★—

एकचोटी एतातिर ध्यान दिनुस

एक मात्र मासिक बौद्ध पत्रिका आनन्द भूमिलाई

विज्ञापन दिएर, ग्राहक बनेर, लेख दिएर

सहायता दिनु होला ।

बुद्ध्या प्रयोगात्मक उपदेश

- सुरेन्द्रमान शाक्य, त्रिशूली

“यो पुता ! यो राजा ! यो हिरा ! ; जित छाय्
तौता बने स्थना बाबू ! यो पुत्र.....हँ हँ ह.....”
हुशा गौतमी थः पुत्रया मत्थवै हे अन्तिम दिन ध्यंक वःगु
खना दुःख प्रकट्याना छाति दार्दा छवया छ्वनी । कुशा
गौतमी व हे पुत्र जक खना छ्वन । वैगु मिखाय् थः पुत्र
फिलमध्ये चक्ष बया मैगु फुक्क पदाध्ये त्वपुथा छ्वन । जीवने
वं थः पुत्र बाहेक मैंपि सु' मखै । हानं हानं छाती दाया
बार बार रुद्ध तर छुयाय् सीमानिगु, मचा हिकु हिकु ललै
अन्तिम सासः रहाई । सं फँ फँ वय्का, मिखाँ छवविया
हिति हाय्का चवांम्ह कुशा गौतमी थःथः मनयात धैर्ययाना
हिकु हिकु लना राम नाम कया लः निफुती महुति तैबिइ ।
अयनं छुयाय्, वैगु मिखाय् व हे म्वाम्ह मचा छ्वना छ्वन ।
व हे पुत्रयागु आशाय्, व हे पुत्रयागु सम्भनाय्, व हे
पुत्रयागु मृत्यु शोके वं थःगु हृदययात तौता उइया रूप
धारणयात । वं सीम्ह मचायात ज्वना त्वहे मत्थतुसे
इरुथिरु जुयाच्वन । उथाय् लाक हे वैगु न्हाय् पने ध्यंक
बलकि छम्ह वैच अभुतपूर्वम्ह युक्कया रूप कया वैचंगु दु ।
कुशा गौतमी उइ पहलं न्हुच्यन्हुचै मचा ज्वना सं फँ फँ तया
मिखाँ छववि हाय्का बुद्ध्या न्होने उपस्थित जूवन । तर
बुद्ध धैर्य रूप कया आशने बिराजमान जुया छ्वन । बुद्ध्या
जबं खवं चवंगु वातावरणं मौन रूप धारण याना छ्वन । व
मौनमय वातावरणे स्वच्छमय नुगः कया, म्हासुगु काषाय
बस्त्रं पुना, ह्याउँ-पालु न्यताया साथ साथे रशिममय शरीर
ज्वना बिराजमान जुया चवंगु बखते बुद्ध छम्ह व वाता-
वरणया नायकथें चवै । तर कोकिलया कुहू सः व सिरी
सिरी फसं संका चवंगु व फिरी फिरी हःया सलं वाता-
वरणया मौनतायात भज्ज्याना चवंगुथें चवै । थुथाय्लाक
कुशा गौतमी हुँहुँ छवया वःवले व वातावरणया रूप गयूच्वन

जवी थव खै थः थःम्ह विचाः यायफु । थःगु विहारया धारं
द्वा बनाच्छंगुयात दिका, बुद्ध्यात थःम्ह मचा म्वाका बीगु खै
कुशा गौतमी ल्हाइ । तर बुद्ध्या खवले छफुती हे निराशया
किच मदु । बुद्धं प्रश्न याइ “कुशा गौतमी छम्ह मचा
म्वाकेत छहा वासः माः व हय फुलाकि मफु ?” फु प्रभु !
जिं थव मचाया निर्मित ज्यू ज्यान विइकु । छु प्रभु व आज्ञा
दय्का विज्याहु । “सु' मसीनिगु परिवारया छ्वै वना तू
छ्वासः हैव्यु थव मचा आ थथै म्वाका बी ।” गौतमी
उल्लास पहलं मचायात अन हे तया “जो आज्ञा” धया
पसीं चव मिले यायाँ थःथः नगरे छ्वाँय वनी । वावै ताहाक
याना छ्वने म्हाल वं सु' मसीनिगु छ्वै लुइके फैमखु अले
थःहे छवचाया छन्हुजा फुक्कं सीहे मानि खनि धैगु खै सीका
मनतया लिहाँ वनी ।”

आ स्वैदिसं थव बाखनं छु खै प्राप्त यायफु । बुद्धं
उपदेश गजागु धंगं बीगु । शरीर सीमानिगु खः । सीम्हेसित
नं द्वानं म्वाके फै न मनुर्न ।

बुद्ध्या उपदेश छगू आधुनिक धंग खः । वैज्ञानिक
युगमा निर्मित छगू तःधंगु आवश्यक । छाय् धा:सा बुद्ध्या
हरेक उपदेशे परिमार्जित व प्रयोगात्मक धंग खने दु । गथे
कि थौकन्हे विज्ञान (Science) छ्वने बले प्रयोगया
आवश्यकथें । उकेया उदाहरण स्वरूप नक्तिनि वंगु बाखै
खः । छाय् धा:सा यदि कुशा गौतमीयात उपदेश जक हे
बीगु खः धैगु जूसा “सीमानिगु शरीर सितका थुकी छु
अपशोच” धयाँ गागु खः । तर उकेया पलेसा तू छम्ह कया
हिं धागुर्लियाना थःथःम्ह सीकल कि कीगु शरीर सीमानिगु
हे खः । यदि उलि मधागु जूसा सीम्ह म्वाय् फैमखु धैगु खै
हे मस्युम्ह पटमूर्खं थ्वीके हे थाक्वी फु । थुकथं बुद्ध्या
उपदेश प्रयोगात्मक धंगं वना चवंगु दु ।

याचना

- 'ज्योति' शाक्य, कालिम्पोंग

भगवन् ! पुनः प्रकाश गरिदेऊ, जन-मनमा चतुब्रह्म विहार ।

पन्छाइदेऊ जगबाट कहमष-दुराघारको दूषित व्यापार ॥

बैर-द्वेष, कुत्सित-कपट-भावको-

विऊ अन्तस्तलमा गाडिएर,

शोषण औ प्रतिहिंसाको बुक्ष

बद्दैछ चतुर्दिक् फैलिएर;

'मैत्री' भावको मंत्र फुकी अब, उखेली देऊ चित्त-विकार ।

भगवन् ! पुनः प्रकाश गरिदेऊ, जनमनमा चतुब्रह्म विहार ॥

स्वार्थ-ग्रहणले ग्रसित जगत यो

बनेको छ कुपण-कठोर अति,

असहाय, पीडित, वस्त प्रतिपनि

देखिन्न किञ्चित् सहानुभूति;

'कहुणाको' आलोक फिजाई अब, बुक्षाइदेऊ परहित नै सार ।

भगवन् ! पुनः प्रकाश गरिदेऊ, जन-मनमा चतुब्रह्म विहार ॥

कुशल-कर्म गरी कसैले किञ्चित्

सुख-शान्ति पाउन थाले करै,

ईर्ष्या-मत्सर-पूरित मन यो

किन जलदछ हेर्न नसकी, कठै !

'मुदिता' मंगल याद दिलाई अब, मेटाइदेऊ यी कलुष-विचार ।

भगवन् ! पुनः प्रकाश गरिदेऊ, जन-मनमा चतुब्रह्म विहार ॥

प्रिय-अप्रिय तथा सुख-दुःख रूपी

मृग मरीचिकामा फौसेर,

बैर-स्नेहमा सम-भाव राख्नु

जानिएन अविचलित भएर;

'उपेक्षा' उत्तम बोध गराई अब, देखाइदेऊ निर्वाण-द्वार ।

भगवन् ! पुनः प्रकाश गरिदेऊ, जन-मनमा चतुब्रह्म विहार ॥

चरित्र स्वया = ध्यान बीमा

1771

- भिक्षु शाक्यानन्द
पालपा तानसेन

चरित्र खुता हु । राग चरित्र, द्वैष चरित्र, मोह चरित्र, वितर्क चरित्र, अद्वा चरित्र, बुद्धि चरित्र । राग चरित्रयात् - असुभ भावना बीमा । द्वैष चरित्रयात् - नैत्री, करुणा, मुदिता, इपेक्षा, भावना बीमा । मोहव वितर्क चरित्रयात् = आनापान सति भावना बीमा । अद्वा चरित्रयात् = बुद्धानुस्मृति, धर्म, संच, शील, स्थान, देवतानुस्मृति, भावना बीमा । बुद्धिचरित्रयात् = पृथ्वी, आपो, तेजो, वायु, छगु छगु दत्तले छुटे छुटे याना भावना बीमा । आनापान सति भावना = मोहव व वितर्क चरित्रयात् जक लागु ज्वी । मेमेगु चरित्रयात् लागु ज्वीमखु । सारिपुत्र भन्ते न छम्ह भिक्षुयात् चरित्र विचा मयोस्य असुभ ध्यान बिल, लगे हे मजू । लिपा भगवान् बुद्धं पलिस्वाँ छफोले ध्यान याका अरहन्त जुल । सारिपुत्र भन्तेयाके नापं आसय अनुसय झान मगागुलि ध्यान ध्यगु फेल नल । हानं सकसिन आनापाना भावना हे याद्यमा धैगु मह । बुल्लपन्थं र जोहरनं धैगु ध्यान याना अरहन्त जुल । उप्पलबणं - ध्यो दिवा छप्पा स्वया अरहन्त जुल ।

सर्पदास भिक्षुं = शीलानुस्मृति भावना याना अरहन्त जुल । नन्द भिक्षुं = कायगतानुस्मृति भावना याना अरहन्त जुल । मातिका मातानं = द्वितिसकोट्टास भावना याना अनागामि जुल । ध्यान बीर्पि गुरुपिसं शिष्यपिंगु चरित्रयात् सीका जक ध्यान बीमा । मग्वुसा सारिपुत्र भन्तेध्ये फेलनै । थुर्पि खँत फुक = छिखुसः दं पुलांगु बुद्धघोष आचार्यं च्ययातःगु विशुद्धि मार्गे दु ।

ध्यान जक यानानं मज्यू । ध्यानया साथसाथे प्रज्ञाचक्षु न खोलेयाना बीमा । चतुर्महाभूत, पचस्कंध,

अद्वुकला, दसकला, द्वादस आयतन, अद्वारस धातु, बाईच इन्द्रिय, निच्यागू रूप, बत्सिस कोट्टास फुकं = धातु तत्व कला छगु छगु दत्तले, छुटे छुटे याना - अनित्य, दुख, अनात्मा । कैना बीमा । अले जक प्रज्ञा चक्षु खोले ज्वी । ध्यान याईपिसं पञ्चनीवरण न्याता नं तोतैमा । कामछत्व, ध्यापाद, थीनमिछु, उद्वच्छ कुकुकुच, विचिकिछ्छा, ध्वन्यागू निवरण दत्तले ध्यान ज्वी मखु ।

ध्यान याईपिसं प्यता चेतसिक नं तोतैमा, द्वैष चेतसिक, ईर्ष्या चेतसिक, मञ्चद्विरिय चेतसिक, कुकुकुच चेतसिक, ध्वन्या प्यता नं तोतैमा । द्वैष, ईर्ष्या, कंजुस, पञ्चुताउ, ध्वन्या प्यता चेतसिक दुम्हसित नं ध्यान ज्वीमखु । ध्यान यार्पित मार वै । मृत्यु मार, देवपुत्र मार, अभिसंखार मार, खन्ध मार, क्लेश मार । हानं मेगु नं मार दिन । थागु छें जाहान मार । टोल, छिमेकि मार । रोग मार । चित्त मार । थुर्पि फुक भारपित हटेयाद् फुसाजक ध्यान ज्वी । चरित्र फिले भज्जीक ध्यानयात धाःसा - छिनिद ध्यान यासा नं वैत ध्यानया लक्षण वैमखु । उकि ध्यान बीर्पि गुरुपिसं खुगु चरित्र विचायाना ध्यान व्यूसा जक कल्याण ज्वी ।

राग चरित्रं = बँधीबले = यच्चुक दिच्चुक प्वी ।

द्वैष चरित्रं = बँधीबले = छाक धुप्कादंक प्वी ।

मोह चरित्रं = बँधीबले = न्यों मन्यों याना प्वी ।

वितर्क चरित्रया = खेलमदुगु तर्क यायगु खँल्हायगु अप्वो ज्वी श्रद्धा चरित्रं = बुद्धपूजा अति बँलाक याई ।

बुद्धि चरित्रं = न्यागु खँ नं झटु श्वीका काई ।

बुद्धकालीन गृहस्थी

५३

तेषां भूमि विश्विता इति नौ विद्युते विद्युते विद्युते
—लग्नं विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते
विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते ! विद्युते

तेषां भूमि विश्विता विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते
विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते
विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते
विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते

चित्र गृहपति

विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते
विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते विद्युते

बुद्धकालीन गृहस्थी पूज्य अमृतानन्द महास्थविरया
अनमोल कृति खः । वसपोलया कृति द्व हे छगू जक मखु
बुद्धकालीन ब्राह्मण, बुद्धकालीन राजपरिवार व बुद्ध-
कालीन महिला धयागु सफृत नं पिहाँ वल ।

बुद्धं उपदेश याना बिजयागु फुक्क खैं संग्रह याना-
तगु थल स्वंगयात त्रिपिटक धाइ । बौद्ध देशे त्रिपिटक
पालि भाषं व थःगु मातृ भाषं छापे जुया स्कूल कलेज व
विश्वविद्यालये समेतं न्वेकेगु ज्या जुया च्वंगु दु ।

नेपाल छगू बुद्ध जन्मशूभि जूसा नं त्रिपिटक ग्रन्थ
प्रकाशन मजूनि । व कमीयात पूर्त यायथेहे पूज्य अमृता-
नन्द भन्ते नं त्रिपिटके मातृमाला छगू छगू विषय क्या
ग्रन्थत सम्बादन याना बिजयात । त्रिपिटक ग्रन्थ सिक द्व
उपयोगी सिईद जूर्ये च्वन । छाय धाःसा त्रिपिटक छवना
छवनेत समयया अभाव जक मखु ग्रन्थ हे नं अभाव जुया
छवेगु खः । भाय नं भथू छाथी ।

आः बुद्धकालीन ब्राह्मण छगूली जक हे सूत्रपिटकया
यहै खैं अध्ययन याय दत । मूल सूत्रया जक अध्ययन मखु
अर्थ कथाया खैं नार्प अध्ययन याय दत । परिचय धका
गुगु खैं न्ह्यथना तःगु खः व अर्थ कथाया पाखैं अध्ययन
याना न्ह्यथनातःगु खैं खः ।

आः थन बुद्धकालीन गृहस्थीस दुर्धाना च्वंम्ह
चित्र गृहपतिया बारे छुं परिचय बी तेना ।

- “बुद्धरत्न”

चित्र गृहपति छम्ह बुद्धया पाले भिक्षुपिसिं
विद्वानम्ह, भिक्षुपिन्त समेतं उपदेश बीम्ह व बुद्ध धर्म
ध्वीका बोफुम जुया च्वन । व उपासकया जीवनी व्वनायंके
बले बुद्धया शिष्य श्रावक पिनिगु उपदेश न्यना नं मार्गफल
प्राप्त यायेफु धयागु सीदु । पञ्चवर्गी मध्ये महानाम धयाम्ह
भिक्षुया प्रथम दर्शनं व वसपोलया उपदेशं श्रीतापन्न फल
लाभ याना काम्ह खः । स्वीदं तक भगवान बुद्धया दर्शन
मयासे अनागामी लाभ याना च्वंम्ह खः ।

गजबगु खैला मार्गफल लाभ याना नं ऋद्धिद
चमत्कार वा चटक स्वयेगु थःगु बानि चित्र गृहपति तंके
मफु । व छम्ह साप ऋद्धिद भक्तिम्ह जुया च्वन ।

मच्छिका सडे न्ह्याम्ह भिक्षु बोसाँ चित्र गृहपति
प्रार्थना याइकि—“भन्ते ! जि ऋद्धि वा चमत्कार व
चटक स्वयेगु साप इच्छा जुया च्वन, ऋद्धि छक क्यना
बिजयाहुं धका प्रार्थना याःवले वस्पोल सुंक व गाँ तोता
बिजयात । थन च्वनाँ ताले लाइ मखुत धका ।

महक धयाम्ह भिक्षु छम्ह थन वल । चित्र गृहपति
उपासकं वसपोलयाके चटक छक क्यना बिजयाहुं धका
प्रार्थना यात । निक स्वकः तक पिरेयाना च्वन । सारि हे
हाला च्वंगुलि महक भिक्षु बयात धाल—एसा द्व चीबद
बँय लाया उकी द्वोने धायमो तया ब्यु । थः कोठाम् दुहाँ

वना खापा तिना चुकू तल । क्वें प्वालैं मि प्वालक पिहाँ
बोयें च्वंक क्यना चीवरया दोने च्वंगु घाँय्मो, सु, फुकं
च्याका भस्म याना बिल । तर चीवर मि मनः । महक
भिक्षु कोठाँ पिहा वया न्यन—चित्र गृहपति गथे च्वंले ?
आः लुधन ला ?

भन्ते ! लुधंक चटक स्वयधुन, छर्पि धार्थें हे
महापुरुष खः । छर्पि जिन्दगीभर थन हे च्वना विजयाहुँ
जि माःगु तक पुरेयाना छर्गिनि सेवा याये । महक भिक्षु नं
आः थन च्वनाँ ताले लाइ मखुत धका तोता वन ।

चित्र गृहपतिया पासा छम्ह दु इसिदत्त धयाम्ह
व नं भिक्षुज्या अन वन । चित्र गृहपतिया मती जक
ध्वस्पोल जिमि पासा इसिदत्तथे च्वं । तप्यंक धाःसा न्यने
मछाला खँया खँय् जिमि पासा छम्ह दु इसिदत्त धयाम्ह
गन दुयें छपिसं स्यूला ?

“जि स्यू” धका धया विज्यात ।

“छर्पि हे लाकि छु ?”

“नंनवासेंलि थः हे पासा धका सीका साप माने
यात । वयाके चटक छक स्वय दुसा ज्यू धका साप बिन्ति
यासेंलि छु नं छु अद्वि क्यना व थाय् तोता वंम्ह हानं
अन गुबले मवल ।

छक भिक्षुपिनि पुचले रूपयात मिखा बन्धन लाकि
मिखायात रूप बन्धन धका छलफल जुल । भिक्षुपि निध्वः
जुल । छथ्व मिखाँ रूप खना मन स्यं धाःपि । छथ्व रूपं
याना मिखाँ स्वया मन स्यं धाःपि । थुगुबारे निर्णय याये
मफत ।

चित्र गृहपति धव खँ न्यना च्वन । वया मती जक
उपासक धयाव्यूसा ला जि हे ज्यूनि ।

उलि हे मस्यूपि भिक्षुपि जि वना घीका बी माल धका
सरासर वना बन्धना याना धाल—

भन्ते ! छल्पोलपिनि वाद विवद जुयाच्वंगु बारे
जि छगू धाय् ज्यूला ?

ज्यू उपासक धयाव्यूसा ला जि हे ज्यूनि ।

एसा भन्ते न्यना विज्याहुँ । धायनु कि तुयुम्ह दोंह
छम्ह व हाकुम्ह दोंह छम्ह क्या खिपतं चिना तोता व्यूसा
निमेस्याँ ताना तानी ज्वी । आः धया विज्याहुँ तुयुम्ह दोंह
यात हाकुम्ह दोंह बन्धन जुल ला कि हाकुम्ह दोंहयात तुयुम्ह
दोंह पँगल जुल ले ?

भिक्षुपिसं जवाफ बिल दोंह निम्हं बन्धन मखु,
पँगल मखु । पँगल व बन्धन ला विचे चिनातःगु खिपः
जुल का ।

अथे खःसा भन्ते, मिखायात रूप नं बन्धन मखु ।
रूपयात मिखा नं बन्धन मखु । बन्धन ला मिखाँ रूप खना
गुगु विज्ञान वा चेतना दयावद्विगु खः वहे बन्धन वा संयोजन
खः ।

धव खँ न्यना भिक्षुपि सकले चित्र गृहपतिया विद्वता
खना आश्र्यं चाया च्वन । युजागु हे ज्ञानया बारे सीके
माःसा बुद्धकालीन गृहस्थी न्याना ब्वनादिसँ ।

स्वीदं लिपा अनागामी ज्वी धुंका बुद्धया दर्शन
याये माल धका लच्छितक न्यासिवना श्रावस्ती वन ।
बुद्धया दर्शन याये धुंका गुलिचाँ मदु वं हानं मनुष्य लोके
वये म्वाक जीवन अन्तयाना वन ।

"Why Wake Up" ?

—By Rev. Khanti Pala

(Continued from last issue)

Just as when we are on a journey where only one road will take us to our goal, it is even the same with a spiritual journey. If one wishes to attain to that state famed by the Buddha, then one must go along the correct road and go according to the direction given. It is useless on any journey to mix up the roads for by so doing one gets no where.

Therefore the Dharma of Supreme Enlightenment should not be mixed up with anything else. It should not for instance be mixed with Hinduism. If the latter is mingled with Saddharma then this, the pure teachings of the Buddha become impure and the directions along the Way become confused.

Pure teachings of the Buddha are to be found in all schools of Buddhism which give clear instructions and Practical methods on how to attain Enlightenment (as in Theravada Mahayana, Vajrayana) Mixture of these teachings with others not devi-

ving from the Buddha's Supreme Enlightenment only confused the Way.

Should not Buddhists WAKE UP for this ?

7. Now that all Dharmas may be preached in Nepal, many Cristian missionaries have came. They give medicines in hospitals and education in schools—which is very good but they also expect to gain in return, converts to Christianity. They do not give without thought of return as Eastern religions each that Dana should be given.

Again they may offer material advantages of one would become a christian—free medicines, a free scholarship etc.

Or they may say for a sleeping Buddhist, "Why are you a Buddhist?" If he does not know any good answer to this question then they may start preaching christianity to him.

The danger is not so much in Christs original teachings but in the Quarrelsome and exclusive churches

who is spreading their own brands of Christianity have always caused wars and persecutions wherever they have gone. Christianity is in fact a great trouble-maker while the Buddhadharma has an unequalled history of harmony, peace and tolerance. Should not Buddhists WAKE UP for this ?

8. Two great forces besides Christianity face all Buddhists Western materialism, which teaches that as the mind (citta) is completely dependent upon material things, it is useless to believe in any Dharma especially one like Buddhadharma which is essentially concerned with the mind; and Communism with its teaching of, "Religion is the opium of the people"

Both these teachings are similar in one way they are both believing in the power of material things as against that of the mind, and dissimilar in another in that the first spreads by the power of capitalism and the second is very willing to use violent means wars, assassinations and riots to gain its ends.

Now it is usually recognised that a person who is not greedy, not yet quarrelsome and above all intelligent,

is a valuable member of society. But a persons character is dependant upon the presence or absence of certain mental factors (here, alobha, advesha, Prajna), which are the result of the conscious cultivation of the mind in a wholesome (Kausalya) direction.

Does either kind of materialism encourage people to develop these wholesome mental factors and try to overcome their opposites (lobha, dvesha, moha) ? Capitalist materialism sets out to make people want more and more material things, whether they need them or not (this is the encouraging of lobha). Communism, which is determined to rule the world, states that any methods are justified in achieving this end, (this is the encouraging of dvesha). Neither kind of materialist teaching wants people to be so intelligent that they see the falsity of these teachings, (this is the encouraging of moha).

But Buddhadharma wants everyone to rid themselves of lobha, dvesha and moha which cause all our troubles.

Should not Buddhists WAKE UP for this ? *(to be continued)*

एवं । तदे विष्णुस्तम्भं तुम्बिती रुद्धं । तदुपराम् ॥३५॥
विष्णु समाप्तं च विष्णुः प्रतिशोषं विष्णुस्तम्भं तुम्बिती
तदे विष्णुस्तम्भं तुम्बिती रुद्धं ।

तदे विष्णुस्तम्भं तुम्बिती

हे विष्णुस्तम्भं तुम्बिती तदुपराम् तदे विष्णुस्तम्भं
विष्णुस्तम्भं तुम्बिती तदुपराम् तदे विष्णुस्तम्भं तुम्बिती
विष्णुस्तम्भं तुम्बिती तदे विष्णुस्तम्भं तुम्बिती ॥३६॥
विष्णुस्तम्भं तुम्बिती तदे विष्णुस्तम्भं तुम्बिती ॥३७॥

समाचार

अश्विनिमुखं समाप्तिः १०३ वारी विष्णुस्तम्भं
विश्वमैत्री मूर्ति पूजा १०३ विष्णुस्तम्भं
विश्वमैत्री विष्णुस्तम्भं तुम्बिती विष्णुस्तम्भं
४ आश्रिन ललितपुरं मंगलबजारस्थित कृष्ण
वगीचामा स्थापित विश्वमैत्री विहारमा थेरवादी परम्परा
विधि अनुसारं भव्यरूपमा बुद्धपूजा समारोह सम्पन्न भयो ।

कृष्ण विष्णुस्तम्भं तुम्बिती विष्णुस्तम्भं
विष्णुस्तम्भं तुम्बिती विष्णुस्तम्भं तुम्बिती ॥३८॥
उक्त बुद्धपूजा समारोहमा भिक्षु ज्ञानपूर्णिक, श्री
आशाराम शाक्य, श्री सिद्धिराज शाक्य, श्री राजमान
उपासक, श्री लोकदर्शन वज्राचार्य र श्री नारायणलाल
श्रेष्ठ बुद्धको देनबाटे प्रकाश पानु भयो ।

स्मरणीयछ गत श्रावण १ गते उक्त विश्वमैत्री मूर्ति
ल. पु. कृष्ण वगीचामा वज्राचार्य विधि अनुसारं शाक्यमुनि
बुद्धको प्रतिमा स्थापना गरिएको थियो ।

उक्त बुद्धपूजा ललितपुर बुद्धजयन्ति कोष समितिको
आयोजनामा भएको हो ।

बनेपामा विदाइ समारोह

जापानी बौद्ध संघका अध्यक्ष बयोबृद्ध भिक्षु
फुजीको सम्मानमा स्थानीय चन्द्रकीर्ति विहारमा श्री
द्रव्यरत्न तुलाधरले एक विदाइ समारोहको आयोजना
गरेको थियो । समाचार छ भिक्षु फुजी जापानकी लागी
प्रस्थान गर्नु भएको छ ।

उहाँको सम्मानमा नेपाल बौद्ध समाजले पनि एक
विदाइ समारोह गरेको थियो ।

उक्त समारोहमा निर्माण तथा यातायात मन्त्री
श्री प्रयागराज सिह सुवालले बुद्धको शान्ति मार्गमा चल्नु
मानव धर्म हो भन्नु हुँदै के गरेमा मानवजातिको भलाई
हुन्छ, त्यसको खोजी-नीति हामीले गर्न सक्नु परेको छ
भन्नु भयो ।

श्री सुवालले बुद्धको जन्मभूमि तुम्बिनी क्षेत्रको
विकासमा राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रहरूबाट योगदान
भेरहेको कुरा उल्लेख गर्नु हुँदै यो वर्ष उक्त क्षेत्रको मार्ग-
हरूमा ग्राविल बिछ्याउने काम पूरा हुनेछ भन्नु भयो ।

बुद्धजयन्ति कोष समितिका उपाध्यक्ष श्री पूर्णबहादुर
वज्राचार्यले कलात्मक ढंगबाट बुद्धमन्दिर तयार गर्ने
कलाकार श्री बुद्धरत्न वज्राचार्य र बुद्धको मूर्ति बनाउने
कलाकार श्री जगतमानसाई सुवर्ण पदक प्रदान गर्नु भयो ।

बनेपाला स्वास्थ्य सेवा

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीको आयोजनामा ६ आश्विन २०३० शनिवारको दिन बनेपा ध्यानकुटीमा डा० थीरमान शाक्यद्वारा २५ टी० बी० रोगीहरूको निशुल्क स्वास्थ्य उपचार र औषधी वितरण कार्य सम्पन्न भयो । स्मरण रहोस गत २१ भाद्र देखि उक्त स्वास्थ्यसेवा कार्यक्रम सञ्चालन भएको हो ।

धर्मकीर्ति विहार श्रीघः काठमाडौंमा प्रत्येक शनिवारको दिन बिहान द देखि १० सम्म डा० थीरमान शाक्य द्वारा रोगीहरूको निशुल्क स्वास्थ्य उपचार गरिदैछ ।

तानसेन ज्ञानमाला संघ

तानसेन ज्ञानमालाया पदाधिकारीतेगु न्हुगु चुनाव जूगु समाचार हु । उक्त लेजा जूगुया प्रतिफल थथे खः— सभापति श्री बुद्धराज वज्रोचार्य, उपसभापति श्री नीरकाजी शाक्य, सेक्रेटरी देवेन्द्रमान शाक्य, उपसेक्रेटरी ब्रह्मशेखर वज्राचार्य, कोषाध्यक्ष पुष्पराज शाक्य व सदस्यपि पुण्यलाल, जीवनकुमार, पञ्चकुमार व भरतप्रसाद ।

स्थकु अस्पताले श्रमदान

सिद्धार्थ स्वास्थ्य सेवा गणभाविहारया पाँचैत्यकु अस्पताले सफाइ व विरामीतयेत बिस्कुट वितरणयागु समाचार हु ।

आनन्दकुटीस लंका चैत्यपूजा

१८ भाद्र २०३० यथापुन्ही खुनु स्वयम्भू ज्ञानमाला भजन खलया तत्वावधानय आनन्दकुटीस्थित श्री लंका

चैत्यपूजा सम्पन्न जुल । थव छिकोगु चैत्यपूजा खः । थुगु पटकया चैत्यपूजा आपासिया अनुरोधां व राजमान उपसकया विशेष उत्साहं शुरु जूगु खः ।

चैत्यपूजा यायन्ह्यो भिक्षु अश्वघोषं बुद्धया परिचय विया बिज्यात । बुद्धपूजा धयागु हे बुद्धगुण स्मरण यायेगु खः । थुकि याना मन शुद्ध जुया बुद्धयाके दुगु गुण झीके न दइला धयागु आशा याना हे पूजा याइ ।

चैत्यपूजाँ लिपा भिक्षु सुबोधानन्द महास्थविरं उपदेश विया धया बिज्यात—ज्ञान धयागु गन ल्वीका कायफै थव छक कीसं बिचा याय माला च्वांगु दु । मनूतयके धीका कायगु शक्ति मदुमा न्हाक्को सफू ब्वंसाँ, विहारे वंसा नं, विद्वानपि सत्संगत याःसा नं न्हाथाय वंसा नं ज्ञान ल्वीका कायफै मखु । थूसा सकभनं, न्हाथाय नं ज्ञान जक खना च्वनीगु ।

बुद्धया पाले ज्ञान लाभ यायेगु इच्छा जुया च्वर्पि उपतिस्स व कोलित निम्ह पासापिनिगु खैं न्हथना धया बिज्यात—

उपतिस्स व कोलित निम्ह धार्थें हे नुगः यच्चुसे छ्वर्पि पासापि निम्ह खः । निमेस्य। न्हापाँ सुनाँ ज्ञान ल्वीका काइ वं पासायात कनेगु कबुल याना तःगु खः ।

उपतिस्सं लैय अस्सजित धयाम्ह भिक्षु नापलात । व भिक्षुया पह खना साप प्रभावित जुल । वस्पोलयाके न्यन—छपिनि गुरु सु ? वस्पोलया सिद्धान्त छु ?

अस्सजित भिक्षु धाल जिमि गुरु श्रमण गौतम बुद्ध खः वस्पोलया सिद्धान्त खः संसारे गुलि नं वस्तु व स्वभाव धर्म दया च्वगु खः व फुक्कर्याँ हेतु दु । व हेतुयात वौलाक धीका उकिया निरोधया खैं नं स्यूम्ह जिमि महा श्रमण

खः । थुलि खं न्यनेवं उपतिसं खं ध्वीका काल, तुरन्त
श्रोतापन्न जुल । संसारया वास्तविकतायात ध्वीका काल ।
उत्पत्तिस्थिति भंग जुया चाचा हिले माःगु जुया संसार
धाःगु खः तथा फुकं परिवर्तनं शील धयागु ध्वीका काल ।

भोजनोपरान्त छलफल कार्यक्रमं भिक्षु बुद्धघोषं
भाग कथा विज्यात । परिवाण पाठ लिपा वसपोलं हे बाखं
कना विज्यात धयागु समाचार दु ।

आनन्दकुटीस्थित थाइ बुद्धमूर्ति दयेकेत चन्दा विया
दीपिनिगु नामावली श्री राजमान पाखें प्राप्त जृगु—

चिनि बज्राचार्यं, दिल्लिबजार	१०१-
लक्ष्मीमाया, दिल्लिबजार	५।-
अनगारिका श्यामावती	५।-
अनगारिका संघमिता	१०।-
विमला बज्राचार्यं	१०।-

पुण्येक्षत्रे पुसा पिना कुशल संचय याना दिसँ ।
सिनावनेबले मुलु छपु हे ज्वना वनेदैगु मखु । मलाका
पछुतावे ज्वीका च्वनेगु बुद्धिमानि मखु । थाइ बुद्धमूर्ति
विहार निर्माणया लागी सहायता विया दिसँ ।

बुद्धकालीन महिला पनि निस्क्यो !

बुद्धकालीन ब्राह्मण, बुद्धकालीन गृहस्थीहरू,

बुद्धकालीन राजपरिवार पछि

बुद्धकालीन महिला मूल्य दा— मात्र । पृष्ठ ५००

प्राप्ति स्थान :-

आनन्दकुटी, स्वयम्भू
ध्यानकुटी, बनेपा
भक्त पुस्तक भण्डार,
तीनधारा, बनेपा

श्रीघः विहार, नघःटोल
धर्मकीर्ति विहार, श्रीघः
हेराकाजी सुइका, ल. पु.

खः । थुलि खं न्यनेवं उपतिसं खं ध्वीका काल, तुरन्त
श्रोतापन्न जुल । संसारया वास्तविकतायात ध्वीका काल ।
उत्पत्तिस्थिति भंग जुया चाचा हिले माःगु जुया संसार
धाःगु खः तथा फुकं परिवर्तनं शील धयागु ध्वीका काल ।

भोजनोपरान्त छलफल कार्यक्रमं भिक्षु बुद्धघोषं
भाग कथा विज्यात । परिवाण पाठ लिपा वसपोलं हे बाखं
कना विज्यात धयागु समाचार दु ।

आनन्दकुटीस्थित थाइ बुद्धमूर्ति दयेकेत चन्दा विया
दीपिनिगु नामावली श्री राजमान पाखें प्राप्त जृगु—

चिनि बज्राचार्यं, दिल्लिबजार	१०१-
लक्ष्मीमाया, दिल्लिबजार	५।-
अनगारिका श्यामावती	५।-
अनगारिका संघमिता	१०।-
विमला बज्राचार्यं	१०।-

पुण्येक्षत्रे पुसा पिना कुशल संचय याना दिसँ ।
सिनावनेबले मुलु छपु हे ज्वना वनेदैगु मखु । मलाका
पछुतावे ज्वीका च्वनेगु बुद्धिमानि मखु । थाइ बुद्धमूर्ति
विहार निर्माणया लागी सहायता विया दिसँ ।

बुद्धकालीन महिला पनि निस्क्यो !

बुद्धकालीन ब्राह्मण, बुद्धकालीन गृहस्थीहरू,

बुद्धकालीन राजपरिवार पछि

बुद्धकालीन महिला मूल्य दा— मात्र । पृष्ठ ५००

प्राप्ति स्थान :-

आनन्दकुटी, स्वयम्भू
ध्यानकुटी, बनेपा
भक्त पुस्तक भण्डार,
तीनधारा, बनेपा

श्रीघः विहार, नघःटोल
धर्मकीर्ति विहार, श्रीघः
हेराकाजी सुइका, ल. पु.

नेपालीमा छैन भन्नु पर्दैन

पट्टनुहोस् !

बौद्ध साहित्यका अमूल्य रत्नहरू

बौद्ध विद्वान आचार्य भिक्षु अमृतानन्दद्वारा त्रिपिटक प्राचीन पालि (भाषा)

साहित्यबाट खोजपूर्ण संकलित तथा अनुदित सरल तथा सुगमता

पूर्वक आफैने नेपाली भाषामा—

(१) बुद्धकालीन ब्राह्मण—यस ग्रन्थमा बुद्धको समयका क-कस्तो ब्राह्मण-पण्डितहरू बुद्धकहाँ गई छलफल गर्दा रहेछन् भन्ने र बुद्धले ब्राह्मण-पण्डितहरूसँग कुन तरिकाले छलफल गर्नु हुँदोरहेछ भन्ने कुराहरूका साथ त्यसताकाका ब्राह्मणहरूको मनोभावना कस्तो रहेछ भन्ने कुराहरू पनि पाइन्छन् ।

४०० भन्दा बढी पृष्ठको रु. ७/- मात्र ।

(२) बुद्धकालीन गृहस्थीहरू—यस ग्रन्थमा गृहस्थी भावमै क-कस्ता ध्यान-भावना तथा विशिष्ट गुण धर्महरू हासिल गर्न सकदा रहेछन् भन्ने कुराहरूको उवतन्त उदाहरणहरू पाइन्छन् । साथै गाहस्थ्य जीवनोपयोगी अनेक कुराहरू, गृहस्थी-हरूले कसरी पैसा सुरक्षा गर्ने, कसरी खर्च गर्ने भन्ने अर्थनीति सम्बन्धी चरित्र कथाहरूले शृंगारिएको छ ।

५०० भन्दा बढी पृष्ठको रु. ८/- मात्र ।

(३) बुद्धकालीन राजपरिवार—यस ग्रन्थमा बुद्ध-समयका राजा-रजौटाहरूको चरित्र कथाहरूका साथै बुद्धकालको राजतन्त्र र लिच्छवी-हरूका गणतन्त्रको रूप-रेखा लिखिएको छ । राजनीतिका साथ त्यसताकाका सामाजिक जीवनका चरित्र कथाहरू दर्शाईएका छन् ।

६०० भन्दा बढी पृष्ठको रु. १०/- मात्र ।

यी पुस्तकहरू पाइने ठेगाना

आनन्दकुटी, स्वयम्भू

ध्यानकुटी, बनेपा

भक्त पुस्तक भण्डार, तीनधारा बनेपा

श्रीघ: विहार, काठमाडौं

धर्मकीर्ति विहार, काठमाडौं

रत्न पुस्तक भण्डार, काठमाडौं

व्यवस्थापक भिक्षु महानाम, प्रकाशक—आनन्दकुटी विहार गुठी, स्वयम्भू, काठमाडौं, नेपाल ।

मुद्रक—नेपाल प्रेस, ६/५९६ शुक्रवार, काठमाडौं । (फोन : ११०३२)